

30.01.2013

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Przedmiot: Petycja 0195/2011, którą złożył Baudilio Ros Prat (Hiszpania) w imieniu Katalońskiego Instytutu Rolnego San Isidro, w sprawie budowy kanału irygacyjnego Segarra-Garrigues w Lleidzie

1. Streszczenie petycji

Składający petycję jest przedstawicielem rolników i hodowców z Lleidy i wyraża swoje poparcie dla budowy kanału irygacyjnego Segarra-Garrigues, który leży w interesie publicznym, ponieważ zapewni nawodnienie obszaru suchego o powierzchni 70 000 ha i przyniesie korzyści 17 000 posiadaczy praw do korzystania z zasobów wodnych. Cele przedsięwzięcia zostały jednak zakwestionowane przez rząd Katalonii, który podjął decyzję o zaklasyfikowaniu 42 000 ha wspomnianych terenów jako obszaru specjalnej ochrony w ramach sieci Natura 2000. Sam zakaz nawadniania na tym obszarze będzie sprzeczny z ideą przedsięwzięcia, bo nawadniać będzie można tylko połowę z pierwotnie wyznaczonego obszaru, co z kolei przełoży się na straty gospodarcze i społeczne, które według składającego petycję przewyższają potencjalne korzyści dla środowiska.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 24 maja 2011 r. Zwrócono się do Komisji o przekazanie informacji (art. 202 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji otrzymana dnia 26 października 2011 r.

Służby Komisji sygnalizują, że zmiany, jakie nastąpiły na pierwotnie wyznaczonym obszarze nawadniania, objętym przedsięwzięciem wymienionym przez składającego petycję, wynikają z zastosowania kolejnych wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie C-235/04 i z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie C-186/06.

W konsekwencji należy zaznaczyć, że właściwe organy hiszpańskie przedsięwzięły środki wspomniane przez składającego petycję w związku z dwoma wspomnianymi wyrokami Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, w celu dostosowania się do prawa UE w dziedzinie ochrony środowiska.

W związku z powyższym przedsięwzięcie „Kanał irygacyjny Segarra-Garrigues”, do którego odnosi się petycja, nie uzyskało finansowania wspólnotowego z tytułu Funduszu Spójności ani Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR).

Niemniej jednak w 2010 r. Komisja otrzymała wniosek o współfinansowanie wspólnotowe przedsięwzięcia o nazwie „Abastecimiento desde el Canal de Segarra-Garrigues (Lleida)” (Zaopatrzenie w wodę pochodzącą z kanału Segarra-Garrigues (Lleida)). Wniosek ten został przekazany przez władze hiszpańskie i wchodzi w zakres priorytetów programu Funduszu Spójności-EFRR (2007–2013). Celem przedsięwzięcia jest budowa infrastruktury dla sieci zaopatrzenia w wodę pitną pochodzącą z kanału Segarra-Garrigues, z której mają korzystać 43 gminy położone w powiatach (comarkach) Anoia, Conca de Barberà, Segarra i Urgell regionu Katalonia. Wymienione obszary zamieszkuje 62 597 mieszkańców.

Infrastruktura przedmiotowego systemu obejmuje ujęcie wody z kanału Segarra-Garrigues w pobliżu miejscowości Les Pallargues i doprowadzenie wody aż do stacji uzdatniania wody pitnej w miejscowości Ratera. Przewidziano rozbudowę tej stacji, aby było możliwe uzdatnianie 8 hm³ wody rocznie. W ramach sieci dystrybucji przewidziano jeden główny rurociąg, od którego będą odchodzić rurociągi drugorzędne do gmin będących beneficjentami. Przedsięwzięcie obejmuje też 10 stacji pomp wzdłuż rurociągów i pięć zbiorników regulacyjnych. Przewidziano też linie energetyczne, urządzenia zapewniające automatyzację i kontrolne oraz środki naprawcze odnoszące się do wpływu na środowisko. Przewidywana długość sieci głównej wynosi 48,9 km, a sieci drugorzędnej – 64,2 km.

Dnia 26 kwietnia 2011 r. właściwe organy przekazały Komisji dodatkowe informacje, o które Komisja wystąpiła, aby móc kontynuować postępowanie w sprawie rozpatrzenia wniosku dotyczącego przedsięwzięcia. Obecnie postępowanie w sprawie rozpatrzenia przedmiotowego wniosku znajduje się na ostatnim etapie (projekt decyzji) poprzedzającym przyjęcie decyzji przez Komisję. Decyzja dotyczy przyznania pomocy wspólnotowej w wysokości 15 500 000 euro, a koszt kwalifikowalny przedsięwzięcia wynosi 31 310 601 euro.

Władze hiszpańskie odpowiedzialne za skierowanie wniosku do Komisji potwierdziły, że przedsięwzięcia „Projekt zaopatrzenia w wodę pochodzącą z kanału Segarra-Garrigues” i „Projekt nawodnienia przy wykorzystaniu kanału Segarra-Garrigues” są niezależne z punktu widzenia formalnego i koncepcyjnego.

Wniosek

Służby Komisji są zdania, że przedmiot petycji dotyczy przedsięwzięcia „Projekt nawodnienia przy wykorzystaniu kanału Segarra-Garrigues”, a nie przedstawionego Komisji i obecnie rozpatrywanego przedsięwzięcia o nazwie „Projekt zaopatrzenia w wodę pochodzącą z kanału Segarra-Garrigues (Lleida)”.

Władze hiszpańskie potwierdziły niezależność obu przedsięwzięć z punktu widzenia zarówno formalnego, jak i koncepcyjnego. W opinii tych władz oba przedsięwzięcia zostały zaprojektowane i poddane odrębnemu postępowaniu.

Komisja potwierdza, że jeżeli chodzi o zaklasyfikowanie wspomnianych terenów jako

obszarów ochrony ptaków i o środki przewidziane na tych terenach, właściwe organy działały w ramach wykonywania wyroków Trybunału Sprawiedliwości. Jeżeli chodzi zaś o drugie przedsięwzięcie, „Projekt zaopatrzenia w wodę pochodzącą z kanału Segarra-Garrigues (Lleida)”, Komisja nie widzi przeszkód, aby kontynuować postępowanie w sprawie rozpatrzenia wniosku dotyczącego tego przedsięwzięcia, które to postępowanie może doprowadzić do przyznania wnioskowanej pomocy.

Zgodnie z informacjami otrzymanymi od władz hiszpańskich, w przypadku przedsięwzięcia „Projekt nawodnienia przy wykorzystaniu kanału Segarra-Garrigues” przyznano finansowanie publiczne w całkowitej kwocie 5 971 013,15 euro, w tym 2 369 325,56 euro z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR).

4. (REV) Odpowiedź Komisji otrzymana dnia 30 stycznia 2013 r.

W następstwie wcześniejszego komunikatu, a także posiedzenia Komisji Petycji w marcu 2012 r. służby Komisji chciałyby poczynić następujące dodatkowe uwagi, szczególnie w kwestii klasyfikacji obszarów Natura 2000.

Na mocy dyrektywy ptasiej państwa członkowskie mają obowiązek zidentyfikowania, określenia i wyznaczenia najbardziej odpowiednich pod względem wielkości i liczby obszarów jako obszarów specjalnej ochrony (OSO) dla ochrony gatunków, z uwzględnieniem własnych wymogów w zakresie ochrony na geograficznym obszarze morskim i lądowym, gdzie ta dyrektywa ma zastosowanie.

Komisja przypomina, że jedynie kryteria ornitologiczne, takie jak te określone w art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy ptasiej, pozwalają na określenie najbardziej odpowiednich obszarów z myślą o zaklasyfikowaniu ich jako OSO. W rezultacie państwa członkowskie muszą wyposażyć obszary specjalnej ochrony, o których mowa w dyrektywie, w system prawny pozwalający w szczególności na zagwarantowanie zarówno przeżycia, jak i reprodukcji gatunków ptactwa wymienionych w załączniku I do dyrektywy, a także wylęgu, pierzenia i zimowania gatunków wędrownych, które regularnie przylatują, pomimo iż nie są wymienione w tym załączniku.

Państwa członkowskie nie mogą uwzględniać wymogów ekonomicznych wspomnianych w art. 2 dyrektywy ptasiej przy wybieraniu i określaniu granic obszarów specjalnej ochrony, czy nawet brać pod uwagę wymogów ekonomicznych stanowiących ogólny interes nadrzędny w stosunku do interesu, jakim jest ekologiczny cel tej dyrektywy.

Tak jak w przypadku każdego innego aktu administracyjnego decyzję o zaklasyfikowaniu OSO można zakwestionować przed sądami krajowymi.